డైరీలో ఒక కొత్త పేజీ

పాండ్రంకి సుబ్రమణి

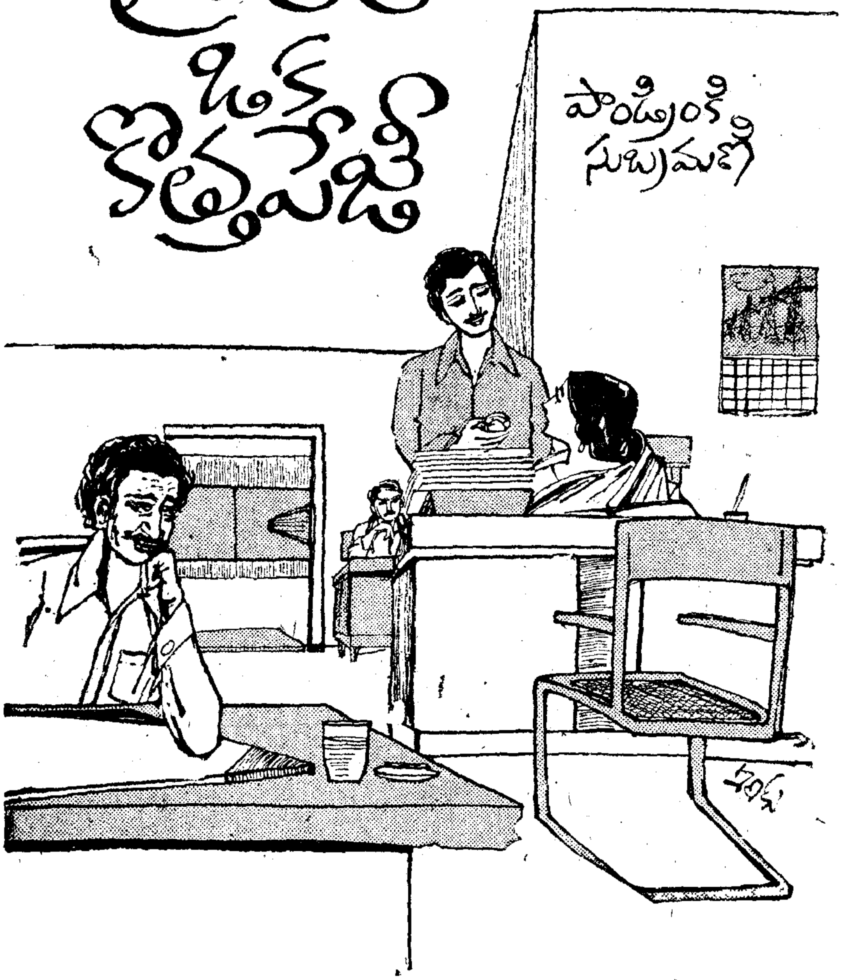

విశ్వం ఆ సెక్షన్‌కి ట్రాన్స్‌ఫరయి వారం రోజులవుతుంది. అతడికీ ఆ సెక్షన్‌లోని క్లర్కులకీ మధ్య అనుబంధం అనేది ఏర్పడటానికి వారం రోజుల కాలం చాలదనే అనాలి. అనుబంధం మాట అటుంచి మనుష్యుల్ని అర్థం చేసుకోవడమే కష్టం. అయినా ఈ వారం రోజుల్లోపుల అతడు ఆ చిరు సమాజంలో తారసపడిన మనుష్యుల్ని, మనసుల్ని, ఆలోచనా ధారల్ని అర్థం చేసుకునేందుకు ప్రయత్నం చేశాడు. అలా ప్రయత్నించి అక్కడి వాళ్ల అంతరంగపు పొరల్ని కాస్తంత చూడగలిగాడు.

ఆ సెక్షన్‌లోని క్లర్కులు ఎప్పుడూ నవ్వుతూ కనిపిస్తారు. ఎదుటివారూ అలా నవ్వుతూ తుళ్లుతూ ఉండటంలో అతడికేమాత్రం ఆక్షేపణ లేదు. ఆ మాటకొస్తే తోటివారి నవ్వులూ, గలగలలూ, తవకలూ తన పనికీ అంతరాయం కలిగించలేవనే అతడి నమ్మకం. కాని వాళ్లలో ఎక్కువమంది నోటితో నవ్వుతూనే నొసటితో వెక్కిరిస్తారని తెలుసుకొని విశ్వం ఖిన్నుడయాడు. వాళ్ల మాటల్లో కానవచ్చే మంచితనపు మాటున, పన్నీరు చిలికించే చిరునవ్వు చివరన, నల్లటి చారలు దాక్కొని ఉండటం గమనించి విశ్వం దూరంగా జరిగాడు. అతడు వాళ్ల నుండి దూరంగా జరుగుతున్నాడని వాళ్లకు తెలియనీయకుండానే అతడు దూరంగా జరిగాడు.

*   *   *

"వైట్ క్వీన్ వస్తోందిరా! దారి తప్పుకోండి." చంద్రం మెల్లగా అని, కిసుక్కున ఓసారి నవ్వి, నడిచి వస్తూన్న పార్వతి వేపు చూశాడు. అతడి కామెంటు ఆమెకు వినిపించిందేమోనని విశ్వం ఆతృతగా ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు. ఆమెకు అదేమీ వినిపించనట్టుంది. తిన్నగా వచ్చి తన సీట్లో కూర్చుని, చేతి రుమాలుతో నుదుటనున్న స్వేద బిందువులను తుడుచుకొని, బల్లపైనున్న ఫైల్సుని దగ్గరకు లాక్కుంది.

"మేడమ్! అలసిపోయినట్టు కనిపిస్తున్నారు. బస్సు టైముకి దొరకలేదా?" సౌమ్యం ఉట్టిపడే కంఠస్వరంతో అడిగాడు చలం. "గుంట నక్క వినయం చూపిస్తూంది." విశ్వం మనసు వెక్కిరింపుగా పలికింది.

"లేదండి. ఇంట్లో కొంచెం పనుండి ఆలస్యమయింది లేట్ రిజిష్టరులో సంతకం చేశాను." ఆమె క్లుప్తంగా బదులిచ్చి సంభాషణకు ఫుల్‌స్టాప్ పెడుతున్నట్టుగా పెన్ తీసి వ్రాసుకోనారంభించింది. చలం అదేమీ గమనించనట్లు సంభాషణకు పదును పెట్టసాగాడు.

"ఛీ, ఏం ఆఫీసర్సురా వీళ్లు! ఓ పదినిమిషాలు లేటయితే చాలు కొంపలు మునిగినట్టు, గవర్నమెంటు ఖజానా ఖాళీ అయినట్టు అటెండెన్సు రిజిష్టరు లాక్కుపోతారు. ఇంతటి చిన్న చిన్న విషయాలలో ఆఫీసర్సు సర్దుకోకపోతే స్టాఫ్‌కి పని చేసే మూడ్ ఎలాగొస్తుందో చెప్పండి?" ఆమె తలెత్తి చూడలేదు.

ఆమె వింటూనే ఉంది.

పని చేస్తూనే ఉంది.

ఆమె వాళ్ల మాటల్లో మాట కలిపి వాళ్లకు ఉషారు గొలిపేలా బదులివ్వలేదని వాళ్లకు అక్కసు కలిగినట్టుంది. చేతిలోనున్న ఆయుధాన్ని విసరవలసిన సమయం చూసి విసరవలసిన విధంగా చంద్రం ప్రక్కనుంచి విసిరాడు.

"ఒరేయ్ చలం, అకౌంట్సు ఆఫీసరు ఈ రోజు లేటుగా వస్తార్టరా! సరైన సమయానికి ఆఫీసర్సు సీట్లో ఉండరు." చంద్రం నొచ్చుకున్న వాడిలా ముఖం పెట్టి విసురుగా పేడ్‌ను తన బల్లపైన శబ్దం చేసేటట్టు పెట్టాడు.

ఈ సారి ఆమె పెన్ ఆగిపోయింది.

పని యాంత్రికంగా ఆగిపోయింది.

ఒక్క మాటతో ఒక కొండను నిశ్శబ్దంగా కదలించగలగడం విశ్వం ఆ రోజు కళ్ళారా చూశాడు. చలం విజయవంతంగా తన పనిని ముగించుకొని, తృప్తిగా చిరునవ్వు చిందిస్తూ అక్కణ్ణుంచి కదలి తన సీట్లో కూర్చున్నాడు. ఆ సెక్షన్ హెడ్ క్లర్కు అటువంటి మాటల్ని, చేష్టల్ని ఇసుమంత కూడా లక్ష్యం చేయకుండా, ఫైల్సులో తలకాయను ఉంచేసి పని చేసుకుంటున్నాడు. అతడు రిటైర్ అవడానికి మరో రెండేళ్ళు ఉన్నాయని విశ్వం విన్నాడు. అందువల్ల అతను తన గొడవలు తను చూసుకుపోతుంటాడు. పార్వతి వింత నిగ్రహించుకోవాలన్నా నిగ్రహించుకోలేక పోతున్నదని ఆమె ముఖం చూసి గ్రహించాడు విశ్వం. ఆమె అలా కొన్ని నిముషాల పాటు పని చేయలేక పోవడం గమనించి, విశ్వం మనసులో ఫీల్ అయ్యాడు. ఒకమనిషి దెబ్బతినడం— మరో మనిషికి సరదా కలిగించడం. ఇదీ మానవ నైజం! వాళ్ళు ఈ సారి మాత్రమే కాదు. ప్రతి సారి కూడా అలాగే చేస్తుంటారు. ఏదో మాట్లాడి, మరేదో ప్రస్తావించి, చిట్ట చివరన ఆ సెక్షన్ అకౌంట్సు ఆఫీసరు దగ్గరకు తీసుకువచ్చి ముడిపెడ్తారు. అకౌంట్సు ఆఫీసరుకీ భర్తపోయిన పార్వతికీ మధ్య ఏదో ఉందని, మాటల ముల్లును రంగు రంగుల్లో ముంచి, సభ్యతను పుకార్లలో పొర్లించి ప్రచారం చేస్తుంటారు. ఎక్కడో ఒకచోట వాళ్ళు కలుసుకుంటున్నారని, రొమాన్సు సృష్టించి చెప్పి, వినడానికి సుముఖత చూపించేవాళ్ళ దగ్గరా, చూపించని వాళ్ళ దగ్గరా శంఖం ఊదినట్లు చెపుతుంటారు. విశ్వానికి అటువంటి విషయాలలో ఆసక్తి లేకపోవడం మాత్రమే కాదు, అలా అనుమానపు పరదాలను, అపోహల తెరలను నలు దిక్కులా పరచేవారంటే అతనికి అసహ్యం. ఆమె కబురు అందిగాని, మరేదైనా పనిమీదగాని ఆ కౌంట్సు ఆఫీసరు రూముకి వెళ్ళిందంటే చాలు— సెక్షన్ ఓ మినీ జనరల్‌బాడీ మీటింగుగా మారుతుంది. రానురాను విశ్వం వాళ్ళ ప్రవర్తనను భరించలేకుండా ఉన్నాడు. అదే సమయాన వాళ్ళను ఎదిరించి ఏదైనా చెప్పడానికి సాహసించలేక పోతున్నాడు. వాళ్ళతోగాని, వాళ్ళు చెప్పే పోదితోగాని అంగీకరించని వాళ్ళను ఎదిరించడంలో వాళ్ళు అడవికుక్కల కున్నంతటి ఐక్యత ప్రదర్శిస్తారని అతడికి తెలుసు. అతడికి లోపల పార్వతి ప్రవర్తన పట్ల అనుమానం కలగకపోలేదు. ఒకవేళ ఆమెకీ, ఆఫీసరుకీ మధ్య 'అదేదో' ఉందని అనుకున్నా, పని చేసుకునేచోట వీళ్ళు అంతగా నెత్తి నోరూ బాదుకునే అవసరం ఏమొచ్చిందన్నదే ప్రశ్న!

* * *

ఒకరోజు పార్వతి ఏకళనున్నదో— ఆమె హృదయంలో ఎటువంటి ఆనందం వెల్లివిరుస్తున్నదో తెలియదుగాని, ఎవరూ అనుకోని విధంగా లేచి వచ్చి "మా అమ్మ నిన్న మహాలక్ష్మి ఆలయానికి వెళ్ళి అర్చన చేసి వచ్చింది. విభూతి, కుంకుమ తీసుకోండి" అని మొదట పొట్లం చంద్రం ముందు ఉంచింది. విశ్వం వ్రాయడం ఆపి, ఆమెవేపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ఆ రోజు ఆమె అతడి కళ్ళకు విందుగా, అందంగా కనిపించింది. హిమబిందువులు పడి, భారంతో తలవంచిన పూలకొమ్మలా కనిపించిందామె. సంతోషంతో మెరుస్తున్న ఆమె ముఖం చూచి, చంద్రం అదోలా ముఖం పెట్టాడు.

"నాకు మీకున్నంత దైవభక్తి లేదండీ. విభూతి మాట అటుంచి— కుంకుమకూ నాకు రాశిలేదండి." అతడిచ్చిన బదులు బల్లెంలా పార్వతి గుండెకు తగలడం విశ్వానికి తెలుస్తూనే ఉంది. అది చాలదని చలం అటువేపు నుంచి వేడయిన, వాడయిన మరో బాణం విసిరాడు.

"ఒరేయ్ చంద్రం! ఈ రోజు మన అకౌంట్సు ఆఫీసరు నుదుట కుంకుమ బొట్టు పెట్టుకొని వచ్చాడురా! ఆ ముఖానికి దైవభక్తి ఒకటి?"

పార్వతి ముఖంలో రంగులు మారాయి. కళ్ళలోని కాంతులు నల్లటిరేఖల్లా మారాయి. వెనక్కి రాలేక ఆమె అచేతనంగా అక్కడే నిలబడి పోయింది. అప్పుడు కూడా హెడ్ క్లర్కు ఏమీ గమనించకుండా ఉండటం చూసి విశ్వానికి కోపం కలిగింది. అతడు సీట్లో నుండి లేచి, "పార్వతిగారూ! కుంకుమ మహాలక్ష్మి ఆలయం సన్నిధి నుండి కదండీ తెచ్చారు? మహాలక్ష్మి మా ఇంటి ఇలవేల్పండీ!" అని విభూతి గళ్ళి పూసుకొని, ఆ తరువాత కుంకుమ పెట్టుకొని, "మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే విభూతి, కుంకుమ మా ఇంటికి తీసుకువెళ్తాను" అని చిరునవ్వు నవ్వుతూ ఆమె చేతిలోంచి పొట్లం అందుకున్నాను.

పార్వతి ముఖం ఆశ్చర్యంతో— ఆనందంతో విప్పారింది.

అక్కడి వాళ్ళ ముఖాలు నల్లటి గీతలతో ముడుచుకున్నాయి.

ఆరోజు ఉదయం నుండే చుట్టుప్రక్కల్ని గమనించే స్థితిలో లేకుండా విశ్వం పని చేస్తున్నాడు. చీఫ్ అకౌంట్సు ఆఫీసరు చెప్పిన ఓ ముఖ్యమైన బిల్లును పూర్తి చేయడంలో నిమగ్నుడయాడు. అప్పుడు పార్వతి చిన్నగా నవ్వుతూ అతణ్ణి సమీపించి "ప్రపంచాన్ని మరచి పోయి పని చేస్తున్నట్టున్నారు. కాఫీ తెచ్చు కున్నారా?" అని అడిగింది. అప్పుడతను తల పైకెత్తి చూశాడు. సెక్షను ఖాళీగా ఉంది.

"థాంక్సు. కాఫీ టైము జ్ఞప్తికి తెచ్చారు. మాయదారి బిల్లులో పడి అంతా మరచి పోయాను." అని అతడు పేడ్‌ను పక్కన పెట్టి లేచాడు.

"మీరు క్యాంటీనుకేగా వెళుతున్నారు?"

"అవును. బాగున్నా బాగాలేక పోయినా అక్కడికేగా వెళ్ళాలి. బయటకు వెళ్తే అరగంట సేపయినా పడుతుంది."

"నాదగ్గర ఒక కాఫీటోకన్ ఉంది." ఆమె దానిని అతడి బల్లపైన ఉంచింది. విశ్వం ఆమె వేపు నవ్వుతూ చూశాడు. తెల్లటి చీర కట్టుకుంది. కాటుక పెట్టుకొన్న కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. గుండ్రని ముఖంలో సౌమ్యత ఉట్టిపడుతూంది.

"మీ ఇంట్లో ఏదైనా విశేషమా?"

"అటువంటిదేమీ లేదండి. పక్క సెక్షన్‌లో ఒక ఫ్రెండు ఉన్నారు. క్యాంటీనులో ఎదురయి ఎంత చెప్పినా వినకుండా కాఫీ ఇప్పించారు. అంతకు ముందే తీసుకున్న కాఫీ టోకన్ నాతో ఉండిపోయింది."

"రేపు ఉపయోగించవచ్చుగా!"

"అంతటి పొదుపుతనం వద్దులెండి. మీకు అభ్యంతరం లేదు కదా?"

"నో నో!" అని అతను టోకన్ తీసుకొని బయటకు నడిచాడు.

వారిద్దరి మధ్యా పరిచయం పెంపొంది అప్పుడప్పుడు మాట్లాడుకోవటం ఆరంభిం

మరి నాలుగురోజులకు చలం విశ్వం దగ్గరకు వచ్చి, "కంగ్రాట్స్, విశ్వం!" అని చేయి చాచాడు. విశ్వం మొదట తెల్లబోయి, ఆ తరవాత తేరుకుంటూ "ఎందుకూ?" అని చేయి అందిచ్చాడు.

"అపారమైన మీ ధైర్యాన్ని చూసి — అచంచలమైన పట్టుదల చూసి."

"ధైర్యమా! పట్టుదలా!"

"అవును. తెలుసుండి కూడా ఓ కొండను ఢీ కొనడానికి సిద్ధపడ్డారు, అందుకని."

"మీ మాటలు అర్థం కావడం లేదు."

"నిజంగా అర్థం కావటం లేదా?"

"అవును."

"అకౌంట్సు ఆఫీసర్గారి ప్రియమైన వస్తువు పైన చేయి పెట్టడానికి సాహసిస్తున్నారే, అందుకని."

విశ్వానికి అర్థమయి, కోపం కట్టలు త్రెంచుకు వచ్చింది.

"వెనకాముందూ చూసి మాట్లాడండి."

"చూడు విశ్వం భాయ్! మీ ఇష్ట ప్రకారం నేను మాట్లాడను. నోరు మూసు కుంటాను. కాని ఊరు ఊరుకుంటుందా చెప్పండి? ముఖ్యంగా మన అకౌంట్సు ఆఫీసరుగారు ఊరుకోరని నా అనుమానం. ఎందుకయినా మంచిది. మీరు మాత్రం జాగ్రత్తగా ఉండండి."

ఈసారి విశ్వం సీట్లో నుండి లేచాడు.

"మర్యాదగా చెపుతున్నాను ఇక్కణ్నించి కదులుతావా, లేదా?" విశ్వం కన్నెర్ర జేయడం చూసి, చలం నిశ్శబ్దంగా వెళ్ళి తన సీట్లో కూర్చున్నాడు.

* * *

ఆ రోజు రిస్ట్రిక్టెడ్ హాలిడే కావటాన సెక్షన్లో ఇద్దరు ముగ్గురు తప్ప ఎక్కువ మంది లేరు. ఆ వేళ హెడ్ క్లర్కు కూడా రాలేదు. మధ్యాహ్నం వరకూ మౌనంగా కూర్చుని పనిచేసిన విశ్వం, కాఫీ పుచ్చుకొని వచ్చి, పార్వతి పక్కనున్న ఖాళీ సీట్లో కూర్చున్నాడు. పార్వతి తలెత్తి చిన్నగా మృదువుగా నవ్వింది.

"మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి."

"చెప్పండి." తీరిగ్గా సర్దుకొని కూర్చుంది.

"వాళ్ళ ముందు మీరలా మౌనంగా ఉండడం బాగా లేదు."

"ఏం చేయమంటారు?" ఆమె కాసేపు ఊరుకున్న తరువాత అడిగింది.

"రియాక్టు చేయమంటాను. వారి వారి ఆత్మాభిమానాన్ని కాపాడుకోవడం వాళ్ళ వాళ్ళ విద్యుక్త ధర్మం. మీ మౌనం సభ్యత గానో, మంచితనంగానో పరిగణించబడడం లేదు. పిరికితనంగా భావిస్తున్నారు. మీరు ఎంత అణిగి ప్రవర్తిస్తారో అంతగా మిమ్మల్ని మొత్తాలని చూస్తారు ఈ మనుషులు."

"ఏం చేయమంటారో చెప్పండి."

"ఓ రోజు వెనకా ముందూ చూడకుండా ఒక్కడికిగాని ఓ లెంపకాయ వేసారంటే తతిమ్మావారు కలుగు ముడుచు కుంటారు." ఈ మాట విని పార్వతి గట్టిగా నవ్వింది. ఆ నవ్వులో ఆమె నిస్సహాయత స్పష్టంగా కనిపించింది.

"అంత సాహసం లేకపోతే గట్టిగా ఓ సారి అరవండి."

"నా కంతటి ధైర్యం లేదు విశ్వం గారూ! దయచేసి మీరు కూడా వాళ్ళ చేష్టల్ని చూసి ఫీల్ అవకండి. వాళ్ళు సంస్కార హీనులు. వాళ్ళతో పోట్లాడి చులకన అవడం నా కిష్టం లేదు." అతడిక మాట్లాడలేదు. మౌనంగా లేచి తన సీటు వేపు వెళ్ళిపోయాడు.

వారం రోజుల తరవాత పార్వతి క్యాష్ సెక్షన్‌కి ట్రాన్స్‌ఫర్ అయింది. ఆమె ట్రాన్స్‌ఫర్ అక్కడి వాళ్ళకు అమితమైన ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. ఎందుకంటే పార్వతి చాలా రోజుల్నుంచి ట్రాన్స్‌ఫర్ అడుగుతూంది. అయితే లాభంలేకపోయింది. ఆమె నమ్మకం విడిచిన తరువాత, అనుకోని విధంగా ఆమె ట్రాన్స్‌ఫర్ అవడం చాలా మందికి నోటమాట లేకుండా చేసింది.

ఆమె కొత్తగా వచ్చిన క్లర్కుకి సీటు అప్పజెప్పి, విశ్వం దగ్గరకు వచ్చి, "అప్పు డప్పుడు సెక్షన్ వేపు వస్తూ ఉండండి" అంది. అతడు బదులివ్వలేదు. నవ్వుతూ తలూపాడు. ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

* * *

ఒకరోజు విశ్వం, గడువు దాటి పోవడం వల్ల పుస్తకాన్ని లైబ్రరీకి ఇచ్చి రావడానికి హైరోడ్డమ్మట సైకిల్ తొక్కుతూ వెళుతున్నాడు. అతడెప్పుడూ సైకిల్‌ని నిదానంగా, నెమ్మదిగా తోలుతాడు. అతడలా సైకిల్ తొక్కుతూ వెళ్ళేటప్పుడు "విశ్వం గారూ!" అన్న పిలుపు వినిపించి బ్రేక్ వేసాడు. పార్వతి ఓ నాలుగేళ్ళ కుర్రాణ్ణి రోడ్డు ఓరమ్మట నడిపిస్తూ కనిపించింది. అతడు సైకిల్‌ని పక్కన నిలిపి "ఎవ్వడాా ఈ బాలుడు?" అని నవ్వుతూ అడిగాడు.

"నా కుమారుడు. విశ్వంగారికి నమస్కారం పెట్టరా కృష్ణా?" తల్లి ఆదేశానుసారం కుర్రాడు చేతిలోని రబ్బరు బంతిని తల్లికి అందిచ్చి, రెండు చేతుల్నీ జోడించాడు. "వెరీగుడ్!" అని వాడి బుగ్గ గిల్లి

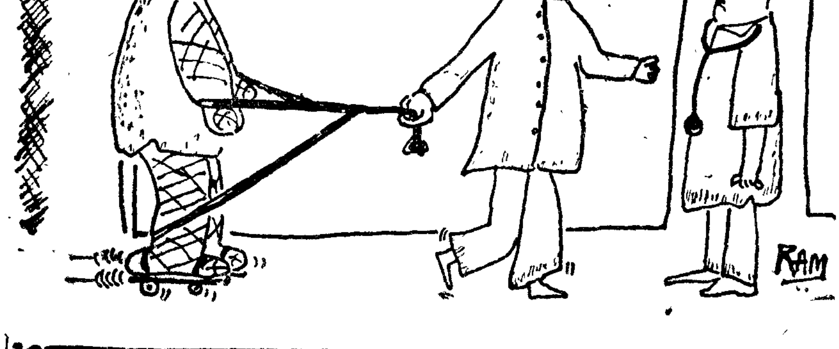

(44 వ పేజీ చూడండి)

"ఇంటికి వెళుతున్నారా?" అని అడిగాడు విశ్వం.

"అవును. మా ఇంటికి వస్తారా? మా అమ్మ మిమ్మల్ని చూడాలంటోంది."

"నా గురించి మీ అమ్మగారికెలా తెలుసు?"

"ప్రతిరోజూ మీ గురించి చెప్తుంటాగా! రెండు వీధులు దాటితే మా ఇల్లు వస్తుంది. రండి."

"నేను రాను." అతడన్నాడు సూటిగా వచ్చిన బదులు విని . ఆమె ముఖం చిరుపెక్కింది. బొట్టు లేని ముఖంలోకి తేరిపార చూచి, అతడు నవ్వుతూ "ఎందుకు రారని అడగరేం?" అని అడిగాడు.

"అలా అడిగే అధికారం నాకు లేదండీ."

"అధికారాన్ని ఒకరు ఇవ్వరు. మనమే తీసుకోవాలి." అది విని ఆమె నవ్వింది. కృష్ణ చేతిలో నుండి జారిపోయిన బంతిని ఒక్క పరుగున వెళ్ళి మళ్ళీ అందుకున్నాడు.

"సరే చెప్పండి. ఎందుకు రారు? ముఖ్యమైన పనుందా?"

డైరీలో ఒక కొత్త పేజీ

(18వ పేజీ తరువాయి)

"కాదు. మీరు ఓ బదులివ్వి తీరాలి. అప్పుడు గాని మీఇంట్లో అడుగుపెట్టను."

"అడగండి?"

"అకౌంట్సు ఆఫీసు విషయమై వాళ్ళు తరచుగా వ్రాస్తున్నారు. వాళ్ళ మాటల్లోని నిజానిజాలు తెలుసుకోవాలి." ఆమె కొంచెం సేపు మౌనం వహించింది. కృష్ణ చేతిలో బంతి మళ్ళీ జారి దొర్లిపోయింది. దానిని అందుకోవడానికి మళ్ళీ పరుగెత్తాడు.

"రేపు వివరంగా చెప్తాను. నా మాట నమ్మండి. ఇప్పుడు మా ఇంటికి రండి. మీరు గాని మా ఇంటికి వస్తే నాకు ఎంత సంతోషంగా ఉంటుందో మీకు తెలియదు. నా కోరిక మన్నించరూ?" ఆమె అలా అభ్యర్థించేటప్పుడు ఆమె కళ్ళు చెమ్మగిల్లి ఉండడం విశ్వం చూశాడు.

"ఛీ! అంత నిస్పృహాయంగా మాట్లాడకూడదు. పదండి వస్తున్నాను. కృష్ణను సైకిల్ పైన కూర్చోబెట్టండి." జారిపోయిన బంతిని అందుకొని కృష్ణ తల్లి చాచిన చేతుల్లోకి ఒదిగాడు. సైకిల్ పైన కూర్చోబెట్టిన వెంటనే సంతోషం పట్టలేక బెల్‌ను మోగిస్తూ తల్లి వేపు చూసి నవ్వుతున్నాడు.

* * *

మరునాడు పార్వతి ఆఫీసు ఆవరణలోగాని, క్యాంటీనులోగాని కనిపించలేదు. కాని అతడికి తెలుసు—ఆమె తప్పకుండా కనిపించి తీరుతుందని. అతడి నమ్మకాన్ని వమ్ము చేయకుండా, సాయంత్రం ఐదుగంటలకు, అతడు సీట్లో నుండి లేచి బయలుదేరడానికి సిద్ధమవుతుండగా "విశ్వంగారూ!" అని పిలిచి పార్వతి అతణ్ణి సమీపించింది. ఆమేదో చెప్తుందని ఎదురు చూశాడు కాని ఆమె మాట్లాడలేదు. అతడి చేతికి ఓ పుస్తకం అందిచ్చి వెళ్ళిపోయింది. అతడికి అర్థం కాక, పుస్తకం వేపు తేరిపార చూశాడు. భగవద్గీతపై ఎవరో స్వామీజీ వ్రాసిన వ్యాఖ్యానం అది. అతడు పుస్తకం

మీ చిత్రాలకు పరిపూర్ణతనికల్పించండి
NATIONAL-35

నమ్మలేనంత తక్కువ ధరలో
Sprinty BC కెమేరా

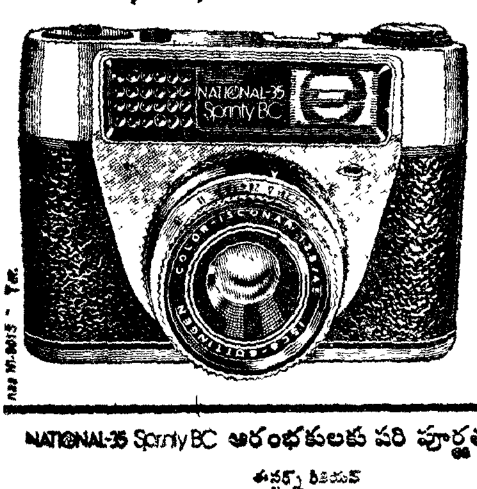

NATIONAL-35 Sprinty BC ఆరంభకులకు పరిపూర్ణతకి

● చక్కదనం, హుందాతనం తగిన పాళ్ళలో కలిగి ఆధునికంగా అలంకరించబడింది.
● కమేరా తయ్యారీలో అత్యాధునికంగా ఉన్నతి చెందిన పద్ధతి ప్రకారంగా పగలని పైభాగం, తేలికైన యితర భాగాలూ వాడకానికి సులభం.
● లోతైన ఫోకాసతో ఎఫ్/2.8 ఎకయిన కలర్యామస్ లెన్సు. చురుకైన చిత్రాలు తీస్తుంది.
● శీఘ్రవేగంగల షట్టర్ మృదువైన కదలికవల్ల తక్కువ వ్యవధిని తీసుకుంటోంది. నేషనల్ క్విక్ లోడింగ్ పద్ధతి (క్యూ. ఎల్) ద్వారా ఆటోమేటిక్ ఫిల్మ్‌లోడింగ్ జరుగుతోంది.
● ఫ్లాష్‌కి కూడా ఏర్పాటు చెయ్యబడింది ఇది మీకు ఎక్కడైనా ఏ సమయంలో నైనా ఫోటోలు తియ్యడానికి సహాయ పడుతుంది. ఇంకా ఈ ప్రత్యేక పదు పాయాలు కూడా గుర్తుంచుకోండి

రంగు కోసం పూతపూయబడ్డ లెన్స్, ఒకేరింగు ఆపరేషన్ ద్వారగా చెయ్యబడింది, అపస్చ్యుర్ స్పీడ్ కాంబినేషన్ ఎక్స్‌పోషర్ సెట్టింగ్సు వెదర్ సింబల్సు అందులోవున్న ఎక్స్‌పోషర్ మీటరు బ్రైట్ లైన్ ఫైండర్ రేపిడ్ వైండింగ్ లివర్ లోతైన ఫిల్మ్ ఇండికేటర్ ఆటోమేటిక్ ఎక్స్‌పోషర్ కౌంటర్ మీకు దగ్గరలో ఉన్న డీలర్ని కలిసి స్వంతంగా ప్రయోగించి చూడండి.

పశ్చిమ జర్మని నేషనల్ ఇంస్ట్రుమెంట్సు వారిచే తయారుచెయ్యబడింది.
నేషనల్ ఇంస్ట్రుమెంట్సు లిమిటెడ్.
భారత ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో జాదవ్ పూర్ కలకత్తా 700032
మా సేల్సు ఆఫీసు వెస్టన్ రీజియన్
కే. పార్క్సు హౌస్ 47, పి. డిమెల్లోరోడ్
బొంబాయి-400009 ఫోను 326221 గ్రామ్సు య్యాన్త్ర

కొనలో డిస్ట్రిబ్యూటర్లు ▶

ఈస్టర్న్ రీజియన్
ఎమ్ ఎస్ కేపిటల్ ఫోటో సర్వీసెస్ ప్ర.
లిమి. 40 లెనిన్ సరాని
కలకత్తా-700013

నార్తర్న్ రీజియన్
ఎమ్/ఎస్.పి ఆర్ దత్తా
అండ్ సన్స్ 20 అలీపూర్ రోడ్
ఢిల్లీ—110054

సదర్న్ రీజియన్
ఎమ్/ఎస్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ ఈస్టర్న్
యూనిట్ రాజీ బిల్డింగ్ 147 మౌంట్ రోడ్
మద్రాసు—600006

తెరచి చూశాడు. అందులో కవరు కనిపించింది.

* * *

ఆ రోజు రాత్రి భోజనం ముగించి, తన గదిలో సావకాశంగా కూర్చుని విశ్వం ఉత్తరం విప్పాడు.

పూజ్యులు విశ్వం గారికి—

మీరు ఒక 'క్యరీ' రీగ్ వేశారు. అయితే దానిని డ్రాఫ్టు పైన కాకుండా జీవితమనే పత్రం పైన రీగ్ వేశారు. అగ్ని లేనిదే పొగ ఎలా వస్తుంది? అన్న లోకోక్తి సహృదయులైన మీలో ఆలోచనావీచికల్ని— సందేహపు తరంగాలను రేపి ఉంటుందని నాకు తెలుసు. దీనికి సరాసరి సూటిగా బదులిస్తే ముందు నా జీవిత పత్రం పైన విధి వ్రాసిన అడ్డగీతల్ని విడదీసి మీ ముందు వివరించేందుకు మీ అనుమతి కోరుతున్నాను.

నా పెళ్ళి నా ఇష్టం పైన జరగలేదు. లేమితో నాడే మా అమ్మ నా కన్నె చెరను విడిపించేందుకు శంకరానికి ఇచ్చి వప్పగించింది. పెళ్ళి జరిగేటప్పుడుగాని, పెళ్ళి జరిగి ఓ యింటి దాన్నయిన తరవాతగాని, శంకరం పైన నా కెన్నడూ గౌరవంగాని, ప్రేమగాని కలగలేదు. 'ఎందుకూ?' అని అడగకండి. కారణాన్ని నా హృదయం చెప్పలేదు. తరవాత ఒక్కటే చెప్పగలను (దానికి నోరుంటే!) నా మనసుకి తెలివెట్టుగానే అతడి ప్రవర్తన విరుద్ధమయింది. ప్రతిరోజూ బాగా తాగి వచ్చేవాడు. నేను తిన్నానా లేదా అని అడిగేవాడు కాదు. తను తిని, తనకు అమృతతుల్యమైన పానీయాన్ని తాగి, నా అందాన్ని, యవ్వనాన్ని నా యిష్టాయిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా అనుభవించేవాడు. నా పొందువల్ల అతడికేమైనా లభించిందా లేదా అని నాకు తెలియదు. కాని అతడి పొందువల్ల నాకు ఏదీ లభించలేదు కనీసం నెమ్మది కూడా లభించలేదు. నేడో, రేపో, మా కుటుంబం రోడ్డు పైన పడుతుందన్న భయం నన్ను దయ్యంలా పట్టుకునేది. మిగిలిన పానీయాన్ని పసందుగా గుటకలేసినట్లు పిత్రార్జితాన్ని పారబోసిన [illegible] నా ఒంటిపైన వున్న నగలన్నీ కరిగిపోయాయి. కొన్నాళ్లకు నా చీరలు కూడా మాయమయ్యాయి. ఓర్పుకి ఓ హద్దు ఉందని మీకు చెప్పనవసరం లేదు. నా అమ్మ దారిద్ర్యం మనిషి. నేనుగాని తెగించి అమ్మదరి చేరానంటే "భర్తను విడిచి రావడమా?" అని రెండు మొట్టికాయలు పెడుతుంది. నా పరిస్థితి 'ముందుగొయ్యి— వెనకనుయ్యి'లా తయారయింది. అప్పటికి నా కడుపులో కదిలే నలుసుకి ఏడవ మాసం. రేపు వీళ్ళా పుంటుందో ఊహించగల శక్తి నాకు ఉంది. నా బిడ్డను దుర్భ్యాసాలకు వారసుణ్ణి చేసి వెళ్ళడం నాకిష్టం లేదు. దీర్ఘంగా ఆలోచించి, విధిని ధిక్కరించి, శాస్త్రాలను ప్రక్కకునెట్టి, ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాను. మరునాడు శంకరంతోని, యథాప్రకారం మిత్రులతో పేకాటలాడేందుకు వెళతాడు. నేనూ, నా కడుపులోని నలుసూ ఎవ్వరూ చూడని చోటకు— ఎక్కడా వెతకలేని చోటుకు వెళ్ళిపోతాం. ఇదీ నా నిర్ణయం. అందుకు సిద్ధంగా గన్నేరుపొడి తయారుచేసి ఉంచుకున్నాను.

కాని... నేను అనుకున్నట్టు జరగలేదు. అలా జరగకపోవడానికి కారణం— నా కడుపులో కదలాడే పసికందు పైన ప్రేమ పుట్టుకొచ్చి కాదు. నా ప్రాణం పైన మమ్మ తీపి అంతకంటే కాదు. ఎప్పటిలా శంకరం పడక పైనుంచి లేచి వెళ్ళలేక పోయాడు.

"పార్వతీ!" అని గట్టిగా అరచి, ఏడ్వసాగాడు. నాకు ఏమీ అర్థం కాలేదు. నాకు తెలిసుండీ, ఆయన నా పేరుని ప్రేమతో గాని, కోపంతోగాని పిలిచి ఉండడం ఎరగను. దిక్కుతోచక అయన ముందు నిలుచున్నాను. అయన తన రెండు కాళ్ళనూ పట్టుకొని రోదిస్తున్నారు. కొంతసేపటికి గ్రహించాను— ఆయన రెండు కాళ్ళూ పడిపోయాయని.

శంకరాన్ని అటువంటి పరిస్థితుల్లో విడిచిపెట్టి నా దారి నే చూసుకోవడానికి నాకు మనస్కరించలేదు. శంకరం యందు నాకు ప్రేమ లేకపోవచ్చు. గౌరవం లేకపోవచ్చు. కాని నాలో స్త్రీత్వం ఉంది. భారతీయ సాంప్రదాయాలపైన నమ్మకం ఉంది. "శంకరం నా భర్త!" అన్న ఊహలు వేయి గంటల్లా ఒకటి మ్రోగాయి నా గుండెలో ప్రతిధ్వనించాయి.

కృష్ణను కన్న తరవాత ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో దిగాను. కృష్ణను— శంకరాన్ని అమ్మకు అప్పచెప్పి ఇలా ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో ఉన్నప్పుడు— ఒకనాడు పట్నంలో ఎండనపడి నడుస్తున్నాను. అప్పుడు నా పక్క ఓ కారు వచ్చి ఆగింది. తలెత్తి చూశాను. వెనక సీటులో ఉంటున్న ఆఫీసరు తలుపు తెరిచి, "మీ ఇంటిదగ్గర డ్రాప్ చేస్తాను ఎక్కండి" అని పిలిచాడు. మొహమాటంతో నేను వద్దన్నాను. ఆయన అంగీకరించక నన్ను కారులో కూర్చునేటట్టు చేసి, సంభాషణ ద్వారా నా పరిస్థితిని అర్థం చేసుకొని, ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో నాకు సహాయం చేస్తానని తప్పక మాటిచ్చాడు.

ఆయన సలహా ప్రకారం ఆయన పని చేస్తున్న ఆఫీసులో ఉద్యోగానికి అప్లయ్ చేశాను. ఆయన తన పొజిషన్‌ని ఉపయోగించి ఉద్యోగానికి మొదటి మెట్టుగా ఇంటర్వ్యూ కార్డు వచ్చేటట్లు చేశారు. నాకు తెలుసు ఉద్యోగం లభిస్తుందని. ఇంటర్వ్యూ కార్డు అందుకున్న రోజు సాయంత్రం ఆయనను కలుసుకొని ఓ కొత్త వాచీని ఆయనకు సమర్పించాను. ఆయన మృదువుగా దానిని తిరస్కరించి, మరింత మృదువుగా నవ్వుతూ ఇలా అన్నారు —

"నన్ను మీ కష్టాలు ఏ విధంగా కదిలించాయో— అదే విధంగా మరొకటి నన్ను తీవ్రంగా కదిలించింది...అదే మీ అందం."

ఉలిక్కిపడ్డాను. కాని ఆయన మాత్రం చెక్కు చెదరలేదు. నాకు కూడా పవిత్రంగా ఉండాలనే ఇష్టం. ఒకరి చేతిలో పడ్డ పువ్వు వాడి నలిగి పోతున్నప్పుడు— పదిమంది చేతిలోగాని ఆ పువ్వు పడితే, దాని గతి ఏమవుతుంది? నాకు తెలుసు. కాని మగవాళ పిడికిళ్లు నన్ను వొదిలిస్తాయా? అటు వేపు కాళ్లు పడి పోయిన భర్త— ఇటువేపు ఏ దిక్కులేని పసికందు. వీళ్ల తలపులు నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి లేకుండా చేశాయి. నేను నిజం చెప్తున్నాను. నా అందాన్ని ఆయన అనుభవించాడు. నా అందాన్ని ఆయనకి సమర్పించడం అదే మొదటిసారి— అదే చివరిసారి కూడాను. ఆ రోజు నుండి నాలో నిర్జీవత ప్రవేశించింది. నా భర్తను నేను మోసం చేశానన్న తలంపు నాలో ఏనాడూ ప్రవేశించలేదు. ఎందుకంటే— అతడి యందు నా కేనాడూ ప్రేమగాని, గౌరవం గాని కలగలేదు. అయినా ఎందుకో తెలియదు, నాగుండెలో ఆనాటి నుండీ నిర్జీవత గూడు కట్టుకుంది.

ఉద్యోగంలో చేరిన ఆరునెల్లకు నేను నితంతువు నయాను. అకౌంట్సు ఆఫీసరు నన్ను సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేక— నన్ను పూర్తిగా ఆక్రమించుకోవాలని ఆశపడ్డాడు. అది దురాశని ఎంత నచ్చచెప్పినా, ఆయన తన ప్రయత్నం కొనసాగిస్తూనే ఉన్నాడు. నన్ను పది మంది ముందు చులకన చేసింది మీ సెక్షన్ క్లర్కులు కారు. ఆయనే నన్ను చులకన చేశారు. నన్నందరూ అలా ఈసడిస్తూ ఉంటే ఆయన వంచన చేరు తానని మనస్ఫూర్తిగా అంచనా వేసాడు.

డైరీలో ఒక కొత్తపేజీ

ఆయన బారినుండి తప్పుకోవాలని ట్రాన్స్‌ఫర్ కోసం ఎన్నాళ్ళనుండి ప్రయత్నిస్తున్నానో మీకు తెలుసా? ఇట కేలకు అదృష్టం కలిసివచ్చి మొన్న ట్రాన్స్‌ఫర్ లభించింది.

చిక్కటి చీకటిలో ఒంటరిగా వెళితే కుక్కలు వెంటబడతాయి. మగవాణ్ణి చూసి వెనక్కి తగ్గుతాయి. ఆడదాన్ని చూపి పైన బడటానికి ప్రయత్నిస్తాయి. అందుకే పరుల అవాకుల్ని— చవాకుల్ని చిరునవ్వుతో స్వీకరించేందుకు అలవాటు చేసుకున్నాను. ఒక విషయం చెప్తే మీకు కాస్తంత కోపం కలగవచ్చు. నేను ఆఫీసుకు వచ్చేటప్పుడు నుదుట తిలకం దిద్దుకొనే రావాలనుకున్నాను. అమ్మ అడ్డగించింది. ఆ

అన్నీ కలలే!

చదువొక కల ; ఉద్యోగ మొక కల ;
ఇల్లొక కల ; పెళ్లి ఒక కల—
సొంత మొగుడితో అర్ధరాత్రి
నడివీధిలోకలిసి నడుద్దామనుకోవడమొక కల;
బలాత్కారాన్నెదిరిద్దామను కోవడ మొక
కలలోని కల —
కలల్ని ప్రదర్శిస్తున్నారు
చీప్‌గా వెండి తెరలమీద చూసుకో!
కలల్ని పంచుతున్నారు నవలల్లో
కొని చదువుకో!
కలల్ని ప్రసారం చేస్తున్నారు గాలిలో
ఆన్‌చేసి ట్యూన్ కలిపి వినుకో!

— కె. శివకుమార్

తలంపు నా కెందుకొచ్చిందంటారా? నా జీవితంలో నా కేనాడూ భర్త ఉన్నట్టు జ్ఞాపకం లేదు.

జీవితంలో చీకటి— పరిసరాల్లో చీకటి. జ్ఞాపకాల అట్టడుగున చీకటి. నాకు రెండే రెండుసార్లు వెలుగు కనిపించింది. మా నాన్నగారి ఒడిలో కూర్చుని నిశ్చింతగా కేరింతలు కొట్టినప్పుడు, ఇప్పుడు మీ విశృంఖలమైన స్నేహం లభించినప్పుడు. మీ స్నేహం నా హృదయంలో ఒక దీపం.

పార్వతి.

ఆ రోజు రాత్రి విశ్వం దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు. క్షణాలు— నిమిషాలు— గంటలు ఆలోచనల రెక్కలెక్కి, ఊహల ఊరేగింపులో కలిసిపోయి, కాలపరిమాదిని సుతారంగా మీటుతూ వెళిపోయాయి. తలపుల తీవ్రతకు, ఆలోచనల ఘర్షణకు ఉక్కిరి బిక్కిరయి, ఆ తరవాత మనసుని విశృంఖలమైన సరోవరంగా మార్చుకొని, డైరీలో ఒకకొత్త పేజీతిప్పి, ఇలా వ్రాసుకున్నాడు —

"పార్వతి తనకు ట్రాన్స్‌ఫర్ అదృష్టవశాత్తు లభించిందని వ్రాసింది. నాకు అదృష్టంలో ఎప్పుడూ నమ్మకం లేదు. పాపం ఆమెకు తెలియదు. యూనియన్ కమిటీ మెంబరుగా ఎలక్టయి సెక్రటరీ సహాయంతో ఆమెను మరో సెక్షన్‌కి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించింది నేనేనని ఆమెకు తెలియదు.

ఆ రోజు ఆమె చేతిలోని విభూతి పొట్లం భక్తితో అందుకోవడం చూసి నాకు దైవభక్తి అధికంగా ఉందనుకోవచ్చు. నేను దేవుడి గుడికి వెళ్లి, రోజులు కావు — వారాలు— నెలలు కావు — ఏళ్ళు దాటాయని ఆమె కెలా తెలుసు ?"

* * *

మరునాడు విశ్వం, అందరూ చూస్తుండగానే పార్వతి సెక్షన్‌లోకి వెళ్ళి, నవ్వుతూ ఆమెకు ఓ కాగితం పొట్లం ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. అతడి చొరవను చూసి మొదట్లో కంగారు పడ్డా ఆ తరువాత సర్దుకొని పొట్లాన్ని డ్రాయరులో పెట్టుకుంది. పని చేస్తున్నదన్న మాటే గాని మనసు దానిపైనే ఉంది. కాఫీ టైముకి సెక్షన్ ఖాళీ అయిన తరవాత ఆమె మెల్లగా పొట్లం విప్పి చూసింది.

ఆమె గుండె క్షణకాలం పాటు ఆగిపోయింది.

ఆలోచనల ప్రవాహం ఆకస్మాత్తుగా నిలిచిపోయింది.

తళ తళ మెరుస్తూ ఓ కొత్త భరిణె కనిపించింది.

వణుకుతున్న చేతులతో ఆమె విప్పి చూసింది.

భరిణె నిండుగా కుంకుమతో నవ్వుతోంది.